

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4C/213/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513203647
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3513203647.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou, v spore žalobcu: EDYPLUS s.r.o., IČO: 36 258 881, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, zastúpeného: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX A. P. A. Q., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 1.756,76 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.110,55 EUR, spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 737,70 EUR od 09.07.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodným návrhom zo dňa 12.04.2013 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1756,76 Eur a 19,40 % ročný úrok zo sumy 1.332,90 Eur od 13.03.2013 do zaplatenia a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.332,90 Eur od 13.03.2013 do zaplatenia, všetko titulom nesplateného úveru, ktorý žalovaný čerpal vo výške 30.000,- Sk na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2007. Žalobca si súčasne uplatnil náhradu trov konania. V priebehu konania žalobca vzal s časti návrh na zaplatenie späť, a to podaním zo dňa 16.03.2015 a podaním zo dňa 03.08.2015 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 1.110,55 Eur, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 587,40 Eur, úrokov vo výške 150,30 Eur, vyčíslených od 06.08.2011 do 20.06.2012, pri úročení dlžnej istiny úrokom 19,4% ročne a z úrokov z omeškania vo výške 372,85 Eur, vyčíslených od 06.08.2011 do 08.07.2015, pri úročení splatnej istiny s riadnym úrokom vyčísleným do 20.06.2012 do výške 8% ročne. Žalobca zoberal svoj návrh späť v časti istiny vo výške 745,50 Eur, v časti úrokov vo výške 187,74 Eur vyčíslených do 20.06.2012, príslušných 19,4% úrokov z istiny od 21.06.2012 do zaplatenia, ako aj v časti príslušných úrokov z omeškania.

2. Vec právne posúdil s poukazom na ust. § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1,2,3, 4 písm. k/, 5, § 100 ods.1, § 101, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995. Uviedol, že v priebehu konania žalobca zoberal v časti návrh na zaplatenie späť, a to podaním zo dňa 16.03.2015 a podaním zo dňa 03.08.2015 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 1.110,55 Eur, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 587,40 Eur, úrokov vo výške 150,30 Eur, vyčíslených od 06.08.2011 do 20.06.2012, pri úročení dlžnej istiny úrokom 19,4% ročne a z úrokov z omeškania vo

výške 372,85 Eur, vyčíslených od 06.08.2011 do 08.07.2015, pri úročení splatnej istiny s riadnym úrokom vyčísleným do 20.06.2012 do výške 8% ročne. Žalobca zobral svoj návrh späť v časti istiny vo výške 745,50 Eur, v časti úrokov vo výške 187,74 Eur vyčíslených do 20.06.2012, príslušných 19,4% úrokov z istiny od 21.06.2012 do zaplatenia, ako aj v časti príslušných úrokov z omeškania. Dňa 20.06.2007 uzavreli účastníci Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur) s úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 19,4% ročne s výškou splátky 845,- Sk (28,04 Eur) mesačne, s počtom splátok 60, splatnosť prvej splátky 20.07.2007 a konečná splatnosť úveru 20.06.2012. Ročná percentuálna miera nákladov bola účastníkmi dojednaná na 25,96%. Žalovaný zaplatil počnúc prvou splátkou dňa 20.07.2007 do konca roku 2007 spolu sumu vo výške 4.120,- Sk (32,70 Eur), v roku 2008 zaplatil formou splátok sumu 10.210,- Sk (338,90 Eur) a v roku 2009 zaplatil spolu sumu 160,70 Eur, pričom od augusta 2009 splátky úveru prestala pravidelne uhrádzať. Výzvou zo dňa 20.07.2012 oznámil žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, že dňa 20.06.2012 sa stal splatným celý dlh vo výške 1.544,81 Eur a žiadal žalovaného, aby uvedenú sumu v lehote 7 dní od doručenia výzvy zaplatil. Žalovaný splatný dlh v uvedenej výške neuhradil. V predmetnej veci vydal súd prvej inštancie platobný rozkaz dňa 19.04.2013, č. k. 3Ro/492/2013-45, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V odpore sa odvolával premlčania práv a nárokov uplatnených žalobcom.

3. Tunajší súd dňa 22.10.2015 vyhlásil rozsudok 4C/213/2013 - 151, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.110,55 Eur a 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 737,70 Eur od 09.07.2015 do zaplatenia, vo zvyšnej časti súd konanie zastavil, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 893,97 Eur a vrátil žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2015 vo výrokoch II. a IV.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov I. a III. podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/9/2018 - 200 zo dňa 29.01.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. a III., zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu /§ 391 ods. 2 CSP/, posúdi právny úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.07.2012 poukazom na ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Až po vyhodnotení týchto skutočností sa bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku a potom vo veci opätovne rozhodne. Rovnako je potrebné opätovne posúdiť vznesenú námietku premlčania a v zmysle ust. § 4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ustáliť, či predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Následne vyvodí z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu, pričom sa vysporiada aj s ďalšími námietkami žalovaného, ktoré uviedol v odvolaní.

5. Dňa 05.05.2021 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom navrhol, aby súd po vrátení veci vykonal nasledovné dôkazy: oboznámenie sa s obsahom zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.06.2007, oboznámenie sa s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, najmä ustanovenie uvedené pod bodom 7.6 VOP, oboznámenie sa s obsahom Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám a nepodnikateľom, najmä ustanovenie pod bodom 8. týchto obchodných podmienok. Tvrdí, že vzhľadom na zaužívané zásady intertemporality hmotnoprávných noriem je nevyhnutné, aby bol na uvedený zmluvný vzťah aplikovaný právny režim účinný ku dňu uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.06.2007. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.110,55 EUR a 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 737,70 EUR od 09.07.2015 do zaplatenia a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Na pojednávaní súdu dňa 14.06.2021 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, pričom sa vyjadruje k právnym skutočnostiam, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako podstatné pre rozhodnutie vo veci uvádzané, že predžalobná výzva zo dňa 20.07.2012 bola úverovému dlžníkovi adresovaná až potom ako nastala konečná splatnosť úveru, ktorá bola v zmluve dojednaná ku dňu 20.06.2012 a preto veriteľ v tomto prípade nepostupoval v zmysle § 565 Obč. zákonníka nakoľko dlžníkovi iba zaslal predžalobnú výzvu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala splatnou v zmysle zmluvy. Žalobou uplatnený nárok nie je ani z časti premlčaný, pretože žalobca

si neuplatnil ani čo i len čiastkový nárok, ktorý by sa stal splatným pred 12.04.2010, t. j. 3 roky spätne od podania žaloby. V tomto bode sa odvoláva na písomné vyjadrenie zo dňa 02.06.2016, v ktorom špecifikovali jednotlivé zložky žalobou uplatneného nároku. Napokon uvádza, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2007 nie je možné posúdiť ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, pretože táto obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy tak ako vyplýva z obsahu spisu táto zmluva obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov pričom prípadná absencia údaju o priem. RPMN nie je spojená s práv. následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zákon účinný ku dňu uzavretia zmluvy dokonca uvedeným nevyžadoval. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný s podanom žalobou naďalej nesúhlasí, a to z dôvodov, na ktoré poukázal v doterajšom priebehu konaní. Pokiaľ ide o právo zosplatiť úver, ktoré má vyplývať s predložených obchodných podmienok, poukazuje na to, že takéto dojednanie je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda za neplatnú, keďže toto ustanovenie stavia spotrebiteľa do podstatne nevýhodnejšieho postavenia oproti dodávateľovi. Na základe tohto ustanovenia inkorporovaného do textu obchodných podmienok, ktoré tvoria celkovo niekoľkostranový dokument, s ktorým sa spotrebiteľ prakticky nemal dostatočnú možnosť oboznámiť a pochopiť pre neho všetky vplyvajúce dôsledky spôsobuje takú nerovnováhu, že spotrebiteľ na základe tohto ustanovenia sa vzdáva svojich práv, ktoré sú pre neho výhodnejšie podľa príslušných právnych predpisov. K uvedenému aj došlo. Keďže na základe predmetných dojednaní môže dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti spôsobom iným ako predpokladaný Občianskym zákonníkom, čím sa aj vylučuje prakticky možnosť počítania premlčania podľa príslušných predpisov, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Teda je zrejmé, že takéto dojednania je potrebné vyhlásiť za neprijateľné neplatné, a to aj s poukazom na to, že dané obchodné podmienky nebolo spotrebiteľom nijakým spôsobom podpísané, inak verifikované. V tejto súvislosti odkazujem na znenie samotnej úverovej zmluvy, v ktorej sa nijakým spôsobom neuvádza, že spotrebiteľ pristupuje k takýmto OP. Na základe uvedeného je preto potrebné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považovať posudzovať s ohľadom na § 565 Obč. zákonníka, a aj premlčanie samotného nároku je potrebné posudzovať v zmysle ust. § 103 Obč. zákonníka. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti teda podľa názoru žalovaného došlo pre splátku splatnú dňa 20.08.2009, pričom k podaniu žaloby došlo dňa 12.04.2013 s ohľadom na ust. § 103 Obch. zákonníka je tak predmetnú pohľadávku potrebné považovať za premlčanú. Poukazuje na to, že predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za neplatne uzavretú, keďže predmetná úverová zmluva neobsahuje podpisy konajúcich strán. V zmysle ust. § 40 Obč. zákonníka pritom platí, že písomný právny úkon je platný vtedy, ak je podpísaný konajúcou osobou. Je potrebné dospieť k záveru, aby nedošlo k neplatnému uzavretiu zmluvy. Ak je teda úverová zmluva neplatná čerpaním istiny úveru došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu teda 20.06.2007, pričom žalobca sa mohol domáhať tohto bez. obohatenie v lehote 3 rokov. K podaniu žaloby došlo až po 6 rokoch, teda aj s ohľadom na to je potrebné považovať na premlčaný. Ak by sa súd nestotožnil s tvrdeniami, trvá na tom, že predmetný úver je potrebný považovať za bezúročný a bezpoplatkový, síce v zmluve sa nachádza RPMN 25,96 % avšak celkom zrejme do tejto hodnoty nebol zarátaný pravidelný mesačný poplatok za správu úveru, na základe čoho je hodnota RPMN uvedené v úverovej zmluve nesprávne a neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka situácie ako by v tejto zmluve nebola uvedená vôbec. V zmysle uvedených skutočností žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, žiada súd aby ju v celom rozsahu zamietol a priznal náhradu trov konania. Ak by súd žalovaným uvádzaným tvrdeniam vyhovel, žiada súd aby žalobcovi z dôvodu osobitného zreteľa nepriznal náhradu trov konania a to s poukazom, že právny zástupca žalobcu, Kvasnica, v minulosti bol štatutárnym orgánom. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalobca z dôvodu právnej istoty výslovne popiera skutkové tvrdenia uvedené protistranou na dnešnom pojednávaní. Tieto považuje za sporné v celom rozsahu. Žalovaná strana nepredložila oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, na ktoré sa odvoláva. Žalovaná strana nešpecifikovala, v čom spočíva výpočet RPMN za nesprávny resp. rozporovala ho spôsobom ktorý nezodpovedal § 151 CSP pričom uvádzame, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje ustanovenia o tom, že súčasťami zmluvy sú aj VOP, úverové podmienky a sadzobník. Pričom dlžník svojim podpisom vyslovuje súhlas so znením týchto súčastí zmluvy a zároveň vyhlasuje že sa s nimi oboznámil. Procesnú obranu žalovanej strany považuje žalobca za účelovú v celom rozsahu. V súvislosti s námietkou premlčania uvádza, že ak žalovaná strana namieta údajné začatie plynutia premlčacej doby už v roku 2009, o tejto skutočnosti nepreložila relevantný dôkaz, a to najmä § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Obč. zákonníka, a to ku dňu kedy mala začať plynúť premlčacia lehota a žalovaná strana po vznesení námietky premlčania taktiež nevzala na zreteľ skutočnosť, že žalobou nebol uplatnený žiadny nárok, ktorý by vznikol skôr ako 3 roky spätne od podania žaloby. V ďalšom zotrváva žalobca na svojich skutkových tvrdeniach a žalobcovi trváme priznať

žalovaný nárok v celom rozsahu a náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právny zástupca žalovaného následne uviedol, že žalovaný podanou žalobou nesúhlasí, a to z dôvodu na ktoré poukázal v doterajšom priebehu konania. Žalovaný naďalej považuje uplatnený nárok za premlčaný, pričom premlčanie tohto nároku vyplýva z už predložených dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Ako sme na to poukázali už v doterajšom priebehu konania, premlčanie je potrebné považovať od splátky splanej dňa 20.08.2009, teda od prvej splátky s ktorou bol dlžník v omeškaní a teda premlčaniu celého uplatneného nároku došlo dňa 20.08.2012. V ostatom rozsahu žalovaný zotrváva na ich doterajších tvrdeniach, a návrhom žiada, aby súd žalobu zamietol, pričom v prípade úspechu si žalovaný uplatňuje náhradu trov konania. Opätovne dôrazne poukazuje na previazanie žalobcu a súčasného právneho zástupcu žalobcu, čo žiada, aby súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadal aj na tieto skutočnosti.

7. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

9. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html?ucinnost=20.07.2007>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

10. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

11. Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom čase uplatnenia úrokov z omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa výpisu Národnej banky Slovenska základná sadza ECB bola v čase 11.06.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 % a od 16.03.2016 vo výške 0,00 %.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/?ucinnost=12.06.2013>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/?ucinnost=12.06.2013>>), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam. Dňa 20.06.2007 bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom so právnym predchodcom žalovaného ako dlžníkom. V úverovej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi splátkový úver, pričom dlžník sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky splatiť, platiť dohodnuté úroky a plniť ďalšie povinnosti a podmienky vyplývajúce z úverovej zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok a úverových obchodných podmienok. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu právnemu predchodcovi žalovaného úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur) s úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 19,4% ročne s výškou splátky 845,- Sk (28,04 Eur) mesačne, s počtom splátok 60, splatnosť prvej splátky 20.07.2007 a konečná splatnosť úveru 20.06.2012. Ročná percentuálna miera nákladov bola účastníkmi dojednaná na 25,96 %. Žalovaný zaplatil počnúc prvou splátkou dňa 20.07.2007 do konca roku 2007 spolu sumu vo výške 4.120,- Sk (32,70 Eur), v roku 2008 zaplatil formou splátok sumu 10.210,- Sk (338,90 Eur) a v roku 2009 zaplatil spolu sumu 160,70 Eur. Žalovaný následne pred podaním žaloby na súd a aj počas konania zaplatil žalobcovi ďalšie úhrady žalovanej pohľadávky v celkovej sume 710,20 EUR, a to 5 úhrad pod 35,54 EUR do 17.01.2011 a následne 15 úhrad po 35,- EUR až do januára 2015, v nadväznosti na čo žalobca zobral v časti realizovaných úhrad žalovaným žalobu čiastočne späť podaniami zo dňa 11.03.2015 a 27.07.2015. Žalobca teda žiadal súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.110,55 EUR spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne z istiny 737,70 EUR od 09.07.2015 a náhradou trov konania.

19. Výzvou zo dňa 26.04.2011 právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval právneho predchodcu žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, nakoľko právny predchodca žalovanému riadne a včas neuhradil jednotlivé splátky dohodnuté úverovej zmluve, pričom poslednú úhradu splátok do zosplatenia celého úveru realizoval do 17.01.2011.

20. Predžalobnou výzvou zo dňa 02.08.2011 právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval právneho predchodcu žalovaného na zaplatenie dlhu voči Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý bol ku dňu 30.06.2011 celkom v sume 767,20 EUR.

21. Listom zo dňa 20.07.2012 právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., prostredníctvom svojho právneho zástupcu informoval právneho predchodcu žalovaného, že poskytnutý úver na základe úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, keďže konečná splatnosť úveru bola v úverovej zmluve dohodnutá na deň 20.06.2012, pričom žalovaný žalobcovi nezaplatil dlh, ktorý mu voči právnemu predchodcovi žalobcu vznikol z neuhradených splátok úveru úročených riadnym zmluvným úrokom, ktorý predstavuje odmenu veriteľa za poskytnutie úveru dlžníkovi, a to až do konečnej splatnosti úveru, a zákonným úrokom z omeškania. Žalobca uvádza, že poskytnutý úver sa stal splatným dňa 20.06.2012. Uvedená písomná výzva zo dňa 20.07.2012 bola úverovému dlžníkovi adresovaná od právneho zástupcu veriteľa po tom, ako nastala konečná splatnosť úveru, ktorá bola v zmluve dojednaná ku dňu 20.06.2012, a preto veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) nepostupoval v zmysle § 565 Obč. zákonníka nakoľko dlžníkovi iba zaslal predžalobnú výzvu vo vzťahu k pohľadávky, ktorá sa stala splatnou v zmysle zmluvy. Právny predchodca žalobcu teda vyzval právneho predchodcu žalovaného na zaplatenie celej pohľadávky voči banke zo zmluvy o úvere, a to v primeranej lehote. K úhrade dlžnej sumy žalovaným (resp. jeho právnym predchodcom) však nedošlo.

22. Súd konštatuje, že nárok žalobcu je dôvodný. Nakoľko žalovaný žalobcovi dlžnú sumu nezaplatil, právny predchodca žalobcu pristúpil k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou, a to podaním žaloby dňa 12.04.2013.

23. Súd ďalej skúmal, či úverová zmluva obsahuje obligatórne náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Súd aplikoval právny režim účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, t. j. 20.06.2007, a to v súlade so zásadou intertemporality hmotnoprávných noriem. Úver v tejto súvislosti súd nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov, čo by bolo sankciou v prípade, že by v úverovej zmluve absentovala niektorá z obligatórných zákonných náležitostí.

24. Dňa 16.6.2020 Najvyšší súd SR vydal uznesenie sp. zn. 5 Cdo 42/2020, v ktorom riešil otázku a zaujal k nej jednoznačný postoj. Závery z tohto rozhodnutia musia byť aplikované na tento prípad. Najvyšší súd SR dôvodil, že pokiaľ došlo k zosplatneniu celého úveru, platí, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol, resp. do dňa, kedy bola zmluvnými stranami dohodnutá konečná splatnosť úveru. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania (bod 21. citovaného rozhodnutia). Veriteľ nedisponuje peňažnými prostriedkami, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý. Pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania.

25. Z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej pohľadávky do januára 2015, žalobca pristúpil k čiastočnému späťvzatiu žaloby v sume čiastkových úhrad, t. j. žalobca v tomto konaní žiada zaplatiť zostatok dlhu voči žalovanému v sume 1.110,55 EUR spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne z istiny 737,70 EUR od 09.07.2015 a náhradou trov konania. Žalobca vyčíslil žalovanú pohľadávku nasledovne: istina 587,40 EUR, zmluvné úroky vo výške 150,30 EUR vyčíslené od 06.08.2011 do 20.06.2012 pri úročení istiny zmluvným úrokom 19,40 % ročne a úroky z omeškania vo výške 372,85 EUR vyčíslené od 06.08.2011 do 08.07.2015 pri úročení splatnej istiny s riadnym úrokom do 20.06.2012 vo výške 8 % ročne v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom čase (úver uzatvorený dňa 20.06.2007).

26. K premlčaniu pohľadávky, alebo jej časti súd uvádza, že k momentu zosplatnenia pohľadávky došlo dňa 20.06.2012 (konečná splatnosť poskytnutého úveru), pričom právny zástupca právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa pohľadávky túto skutočnosť oznámil právnemu predchodcovi žalovaného listom zo dňa 20.07.2012, a súčasne ho vyzval na zaplatenie celého dlhu vzniknutého z úverovej zmluvy v lehote, ktorú určil. Žalovaný (resp. jeho právny predchodca) naďalej splácal žalovaný dlh v nepravidelných sumách, a to až do mesiaca január 2015, avšak nakoľko išlo len o čiastkové úhrady, pričom pohľadávka žalobcu nebola doposiaľ zaplatená v celom rozsahu, právny predchodca žalobcu po dobe viac ako 8 mesiacov odo dňa konečnej splatnosti úveru pristúpil k podaniu žaloby na súd. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sa uplatňuje 3-ročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo prvýkrát vykonať, t. j. vzhľadom k tomu, že došlo ku konečnej splatnosti úveru, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi celú dlžnú sumu poskytnutého úveru a k tomu prislúchajúcim úrokom, čo predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, prípadne úrokom z omeškania, k premlčaniu pohľadávky nedošlo, pretože žalobca si neuplatnil ani len čiastkový nárok, ktorý by sa stal splatným pred dňom 12.04.2010, t. j. 3 roky spätne od podania žaloby na súd. Podľa názoru súdu nie je preto v danom prípade možné aplikovať premlčanie pohľadávky.

27. Čo sa týka uplatnených úrokov z úveru do konečnej splatnosti úveru, súd sa taktiež stotožnil s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, v ktorom súd uviedol, že je možná kumulácia bežných úrokov a úrokov z omeškania, a preto vyhovel aj v tejto časti uplatneného žalobného návrhu.

28. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu dlhu z úverovej zmluvy zo strany žalovaného voči žalobcovi, súd žalovaného rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., platného v rozhodnom čase uplatnenia zaplatenia úrokov z omeškania, t. j. 09.07.2015, a v presahujúcej výške, t. j. nad 5,05 % ročne uplatnené úroky z

omeškania ako bezdôvodné zamietol, nakoľko v tejto časti nárok žalobcu nemá oporu v zmluve alebo v zákone.

29. Súd sa tiež zaoberal tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že súčasný právny zástupca disponuje / disponoval majetkovou účasťou v spoločnosti, ktorá je súčasným žalobcom v spore a preto žiadal súd, aby žalobcovi z dôvodu osobitného zreteľa nepriznal náhradu trov konania. K uvedenému súd uvádza, že osoba JUDr. Romana Kvasnicu bola spoločníkom súčasného žalovaného, avšak len do dňa 18.05.2018, pričom v súčasnosti (a teda i v čase rozhodnutia vo veci samej) ako štatutárny orgán, príp. spoločník v spoločnosti, ktorá je žalobcom v predmetnom spore, nefiguruje, čo má súd za preukázané z verejne dostupných informácií uvádzaných v Obchodnom registri.

30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo rozsahu 100 %, nakoľko žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti príslušenstva pohľadávky.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).